

Nr 169.

Av herr **Löfgren** och herr **Larsson, Sam**, *angående beräkandet av pension åt efterlevande barn till kvinnliga befattningshavare i statens tjänst.*

Jämlikt Kungl. Maj:ts kungörelse den 18 juni 1925 (nr 279) angående pensionering av efterlevande barn till kvinnliga befattningshavare i statens tjänst äger barn efter kvinnlig innehavare av ordinarie befattning i statens tjänst med avlöning enligt grunder, som fastställts år 1925 eller senare, åtnjuta pension enligt de bestämmelser, som i vederbörande pensionsinrättnings reglemente finnas stadgade för barn efter manlig innehavare av samma befattning eller befattning i samma lönegrad vid det verk eller den stat, den kvinnliga befattningshavaren tillhört; skolande pensionen beräknas till det belopp, som, då änka ej finnes, utgår från vederbörande pensionsinrättning till barn efter sådan manlig befattningshavare.

På grund av denna bestämmelse skall i fråga om pensionering av efterlevande barn till ordinarie kvinnliga befattningshavare inom allmänna civilförvaltningen och vid postverket tillämpas de i reglementet för civilstatens änke- och pupillkassa givna föreskrifterna. Pensionsstagare från nämnda kassa äger enligt av Kungl. Maj:t den 17 mars 1933 lämnat medgivande uppbära förhöjning med tio procent å enligt reglementet för kassan utgående pensioner. Då jämlikt ovannämnda föreskrift i kungl. kungörelsen nr 279/1925 pension till kvinnlig befattningshavares barn skall beräknas till det belopp, som, då änka ej finnes, utgår från vederbörande pensionsinrättning till barn efter manlig befattningshavare, och avsikten med ifrågavarande kungörelse varit, att med avseende å såväl avgifter som pupillpension likställa kvinnliga och manliga befattningshavare, bör rimligtvis även den år 1933 medgivna förhöjningen tillkomma efterlevande barn efter kvinnlig befattningshavare.

Vid bestämmandet av pension till barn efter kvinnlig befattningshavare, å vilken reglementet för civilstatens änke- och pupillkassa är tillämplig, har emellertid omförmälda kungörelse tolkats så, att barnet förklarats berättigat att uppbära allenast den årliga pension, som skall utgå enligt reglementets bestämmelser, men icke den förhöjning med tio procent därå, som enligt särskilt medgivande tillkommer barn efter manlig innehavare av befattning i samma lönegrad som den avlidna kvinnliga befattningshavaren.

Denna tolkning synes oss stå i strid med kungörelsens andemening och leder till orättvisa konsekvenser. Manliga och kvinnliga befattningshavare erläggja lika stora familjepensionsavgifter. Härför erhålla de manliga tjänstemännen pension för såväl änkor som barn men de kvinnliga allenast

för sina barn. Då de manliga befattningshavarnas avgifter förslå till en förhöjning med tio procent å pensionen, äro de kvinnligas avgifter i ännu högre grad tillräckliga för en sådan förhöjning. De största kostnaderna för familjepensionering utgöras av änkepensionerna. Pensionerna till kvinnliga befattningshavares barn uppgå däremot till mycket små belopp, på intet sätt motsvarande de stora värden, som genom kvinnornas avgiftsskyldighet tillförts civila pensionsfonden. Denna fond har, sedan den år 1925 bildades, växt på ett i förhållande till utgifterna opropotionerligt sätt.

Inga sakliga skäl kunna alltså åberopas till stöd för beslutet att tilldela kvinnlig befattningshavares barn lägre pension än den, som skulle tillkomma barn av manlig befattningshavare i samma lönegrad. Den formella orsaken till beslutet torde hava varit den formulering, som ifrågavarande, även i andra hänseenden bristfälliga kungörelse fått, en formulering, som givit möjlighet att tolka bestämmelserna på ett för de kvinnliga befattningshavarna oförmånligt sätt.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte för sin del besluta ett sådant förtydligande av Kungl. Maj:ts kungörelse den 18 juni 1925 angående pensionering av efterlevande barn till kvinnliga befattningshavare i statens tjänst, att pension till sådant barn beräknas till samma belopp som pension till barn av motsvarande manlig befattningshavare, varvid i pensionen skall ingå jämväl sådan förhöjning å densamma, som må hava tillkommit efter särskilt medgivande.

Stockholm den 23 januari 1935.

Eliel Löfgren.

Sam Larsson.